

Zbornik sudske prakse

Predmet C-369/11

**Europska komisija
protiv
Talijanske Republike**

„Povreda obveze države članice – Promet – Direktiva 2001/14/EZ – Članak 4. stavak 1. i članak 30. stavak 3. – Dodjela željezničkog infrastrukturnog kapaciteta – Ubiranje pristojbi – Infrastrukturne naknade – Neovisnost upravitelja infrastrukture“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2013.

1. *Promet – Željeznički prijevoz – Direktiva 2001/14 – Dodjela željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranje pristojbi – Ubiranje pristojbi za korištenje infrastrukture – Obveze država članica – Doseg – Utvrđivanje pristojbi za pristup infrastrukturi – Isključenost – Nedostatak neovisnosti upravitelja infrastrukturom – Povreda obveze*

(*Direktiva 2001/14 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 4. st. 1. i čl. 30. st. 3.*)

2. *Tužba zbog povrede obveze – Ispitivanje osnovanosti koje provodi Sud – Situacija koju treba uzeti u obzir – Situacija u trenutku isteka roka određenog u obrazloženom mišljenju*

(čl. 258. UFEU-a)

3. *Tužba zbog povrede obveze – Dokaz povrede obveze – Komisijin teret dokazivanja – Podnošenje dokaza o povredi obveze – Predmjene – Nedopuštenost*

(čl. 258. UFEU-a)

1. Država članica ne ispunjava obveze iz članka 4. stavka 1. i članka 30. stavka 3. Direktive 2001/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture ako ne osigura neovisnost upravitelja infrastrukture za određivanje cijena pristojbi za pristup infrastrukturi i dodjelu željezničkih infrastrukturnih kapaciteta.

Na temelju članka 4. stavka 1. spomenute direktive države članice dužne su donijeti okvirna pravila za ubiranje pristojbi te pritom poštovati neovisnost upravljanja upravitelja infrastrukture. U skladu s tom odredbom, upravitelj infrastrukture s jedne strane određuje pristojbu za korištenje željezničke infrastrukture, a s druge je ubire.

U tom pogledu, programi ubiranja pristojbi i dodjele kapaciteta trebaju potaknuti upravitelje željezničkih infrastruktura da optimalno koriste svoju infrastrukturu unutar okvira koje su utvrđile države članice. Međutim, ti upravitelji ne mogu optimalno koristiti infrastrukturu putem sustava

određivanja cijena ako je njihova uloga ograničena na izračun iznosa pristojbe u svakom konkretnom slučaju na temelju formule koja je prethodno bila određena odlukom ministra. Dakle, ti upravitelji pri određivanju iznosa pristojbi moraju raspolagati određenim manevarskim prostorom.

(t. 41., 43., 70. i t. 1. izreke)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 63.)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 68.)